

SAMPLE
TRANSLATION

PRIMOŽ ČUČNIK
MIKÁDO
SLOVAK

PUBLISHED BY: ŠTUDENTSKA ZALOŽBA, 2012

TRANSLATED BY: DIANA PUNGERŠIČ

ORIGINAL TITLE: MIKADO: (1-5-5-15-15)

NUMBER OF PAGES: 123

Primož Čučnik: Mikádo

[1]

V oku mi vyrástlo ucho.
Čo by som mal vidieť, počul som.

Chcel som sa presvedčiť,
že budem ľudom,

za chrbtom, ktorí klamú,
môcť pozrieť do tváre.

Zaobstaral som si veľa mikrofónov,
aby som sa ubránil pred klebetami.

Mal som nové náčinie
pre ľahostajnosť.

Vedel som, že to prejde.

Je to moja tridsiata šiesta sezóna
s otvorenými ušami.

Lublana je pekné mesto.

Moje svaly sú živé.
Šuchot je mojou mapou.

Na námestiach sú davy,
ktorým už nemôžem
pozerať do očí.

Držať sa musím bokom.

Nejako sám môžem za to,
že som sám.

Ach, príd' a objím ma,
rozladené mesto.

Bol som a nechcel som byť
nešťastný.

Chcel som sa pohnúť z mesta,
kúpiť si najbližší cestovný lístok.

Zabudnúť na zlú a
bez ohľadu na dobrú sezónu

vyletieť chodníkom hore,

bez ohľadu na klince a významy,
ktoré už vkĺzli do dosiek.

Čo som stratil,
je hodné poľutovania.

Namiesto očami videl som ušami:
stratil som slzy.

Chvel som sa od strachu,
že medzi početnými hlasmi

už nikto viac nespozná
môj hlas.

Že si už nikto nevšimne telo
v zákutí,
zvierajúce sa v smrteľných mukách

Zomierajúce telo,
úbohý starec,

potrebuje vzduch,
potrebuje slnko.

Letím nad Atlantikom –
slnko, vzduch a tlak naraz,

začínam strácať výšku –
vata ma ukolíše do driemot.

Starec v zákutí;
zomiera v mojom polosne,

svet je pekný a hnusný zároveň, so zlým zmyslom pre humor.

Preto sa upokoj, smrteľník.

Kto vie, kto
sa bude posledný smiať v spánku.

Noc je plná hviezd.
Chcel by som ju zažiť s tebou.

Stratil som suseda.
Poprechádzal sa mrakmi.

Penové ako smotana
prebárajú sa vyše hlavy.

Ak spadneš z mesiaca, strašne to bolí.
Nevidíš, ako sa rútime strmhlav.

Každý zvlášť,
so zmyslom pre zvukovosť.

Rýchlosť menenia hlasov
ma chráni pred klebetami.

Dáva hlas, určí.

Stratil som dni potulovania,
ktoré sú epifánia
a žobráci, zmilovania hodní.

Zostal som bez trafikanta,
ktorý vedel,
že smrť je zločin bez vysvetlenia.

A rozbitie bude také náhle.
Radšej sa pozri cez oblok.

Pena na modrom pozadí je nehybná.
Na mraku býva tiež krídla voľný.

Nebud' príliš pomalý,
aby ťa smútok nedostal
do svojich snopov

a neprerušil šum;
pod uhlami rozptýleného svetla.
Počúvaj slnko nad nami.
Zubami nechtami sa ho drž.
Znenazdajky môže zmiznúť.

Sedem kilometrov básne

Oko
nepozná
výhlady.

Hmla
nepozná
raž.

Inovať
nepozná
rosu.

Cesta
nepozná
smer.

Chodník
nepozná
chodidlo.

Ručičky
nepoznajú
hodiny.

*Lud nepozná
básnikov.*